
Article Alfa

Conxa Torres

Un dia d'hivern, asseguda amb els meus germans a terra vora la llar de foc artificial, demanàrem a l'avi que ens expliqués com cada vespre d'hivern una rondalla. La va començar així:

—“Ja fa molts anys, quan jo era petit com vosaltres, quan els homes no tenien les feines tan programades, i les màquines ja feia temps que treien treball i responsabilitats a l'home, hi va haver un canvi total.

No va ser, però, un canvi ràpid i sobtat. Ja feia temps que s'estava gestant; molta gent se n'adonava, però no gosava dir res. Tenien por.

Tot va començar a l'indret on avui hi ha la Ciutat de les Màquines. La climatologia canviava. Fins aleshores, totes les plantes i arbres estaven acostumats a rebre una certa quantitat d'aigua durant uns mesos concrets de l'any, però l'aigua va començar a escassejar. Els homes irresponsables no tenien massa cura d'aquest problema, i els Responsables no tenien mitjans per a lluitar-hi en contra.

On avui hi ha la Ciutat Cúpula, abans hi havia una gran muntanya carregada de vegetació, amb tota classe d'arbres i plantes... els Irresponsables ho van cremar amb foc natural, —el que fa flames— les màquines la van destruir.

Tots els arbres havien donat milers i milers de fruits, la Terra ens havia donat moltes verdures i aliments, tot fou maltractat. Així doncs, les plantes van decidir revoltar-se contra l'home, després s'hi van ajuntar els arbres, i no gaire més tard els animals. L'home continuava capficat amb les seves màquines, els Irresponsables continuaven fent de les seves, mentre els Responsables en sofrien les conseqüències sense tenir gairebé res per a menjar. En aquell temps no tenien absolutament res.

I així, a poc a poc, les plantes van anar desapareixent, i avui ja no les podeu conèixer, heu arribat tard.

Les màquines anaven guanyant terreny, les ciutats eren cada vegada més grans i avui no hi cap ningú més—”.

Tots vam quedar parats. Nosaltres crèiem que érem els primers, que tot allò ja existia feia temps; a la Casa De Nens, no ens ensenyaven res d'això... tot el dia ens el passàvem pitjant botons i tecles de màquines, no ens deixaven pensar. Per què?; les màquines ho responien tot.

Vaig decidir que a partir d'aquell moment no aniria més a la Casa De Nens, em quedaria a casa l'avi i escriuria totes les rondalles que ell m'expliqués.

Al cap de poc temps l'avi em va portar a la seva nau dormitori i d'una gran capsa de fusta va començar a treure papers, blocs i blocs de papers, em va dir que allò que veia s'anomenava “Llibres”, dins hi havia lletres com les que llegíem a les pantalles de les màquines, no ho havia vist mai... allí hi havia la informació que necessitava, “la vida abans del canvi total”. Era increïble tot allò, però hi havia proves, fotografies... tot seguit vaig pensar que les fotografies podrien ser trucades, però l'avi que ja sospitava el meu pensament, va treure un gran àlbum molt ben embolicat, i lentament el va desfer: —Quina meravella!— contenia una gran varietat de plantes dissecades en l'època del canvi. Però per a mi allò no era suficient, volia saber per què no ens ho havien explicat, aquesta explicació ha estat impossible fins avui, ja que la lluita entre Responsables i Irresponsables encara continua, la resposta està entre ells. Deixeu una mica les màquines i penseu Responsables que sou vosaltres qui teniu la solució.